

LVIV PIANO TRIO

VASYL BARVINSKY • ANTONÍN DVOŘÁK

LWOWSKIE TRIO FOTEPIANOWE

LVIV PIANO TRIO

Львівське фортепіанне тріо

Kateryna Poteriaieva – skrzypce / violin / скрипка – Катерина Потеряєва

Olga Shutko – wiolonczela / cello / віолончель – Ольга Шутко

Natalia Rewakowicz – fortepian / piano / фортепіано – Наталія Ревакович

WASYL BARWIŃSKI / VASYL BARVINSKY / ВАСИЛЬ БАРВІНСЬКИЙ (1888–1963)

Trio Fortepianowe a-moll / Piano Trio A-Minor / Фортепіанне тріо ля мінор

[1] <i>Andante sentimentale. Allegro energico</i>	10:46
[2] <i>Andante</i>	5:31
[3] <i>Allegro giocoso (Alla Kolomyika)</i>	7:50

ANTONÍN DVOŘÁK / АНТОНІН ДВОРЖАК (1841–1904)

„Dumki” op. 90 / „Dumky” Op. 90 / «Думки» тв. 90

[4] <i>Lento maestoso. Allegro vivace, quasi doppio movimento</i>	4:13
[5] <i>Poco adagio. Vivace non troppo</i>	6:34
[6] <i>Andante. Vivace non troppo. Andante. Allegretto</i>	5:46
[7] <i>Andante moderato (quasi tempo di marcia). Allegretto scherzando</i>	4:51
[8] <i>Allegro</i>	4:22
[9] <i>Lento maestoso. Vivace, quasi doppio movimento</i>	4:22
Total time:	54:23

WASYL BARWIŃSKI

VASYL BARVINSKY

ВАСИЛЬ БАРВІНСЬКИЙ

Wasyl Barwiński to jedna z najbardziej ważnych i wpływowych postaci w muzyce Zachodniej Ukrainy I połowy XX wieku – był kompozytorem, pianistą, dyrygentem, muzykologiem, pedagogiem i krytykiem muzycznym. Urodził się 20 lutego 1888 roku w Tarnopolu. W 1898 r. wstąpił do Lwowskiego Konserwatorium działającego przy Galicyjskim Towarzystwie Muzycznym gdzie studiował fortepian oraz przedmioty teoretyczne u Vilema Kurza. Od 1907 roku kontynuował naukę kompozycji u Vítězslava Nováka w Konserwatorium Praskim, studiował także fortepian u Jakuba Holfelda, a na Uniwersytecie Praskim filozofię.

Po ukończeniu studiów w Pradze na przełomie lat 1914–1915 Barwiński wrócił do Lwowa i objął stanowisko dyrektora w Instytucie Muzycznym im. Łysenki. Wykładał tam fortepian, teorię muzyki, kompozycję, kształtując całą generację profesjonalnych muzyków. Podczas jego dyrektorowania do 1939 roku Instytut urósł do rangi ważnej muzycznej uczelni w Galicji Wschodniej. Od stycznia 1940 roku rozpoczął pracę jako rektor i profesor Lwowskiego Konserwatorium oraz jako prezes Komitetu Organizacyjnego Związku Radzieckich Kompozytorów Ukrainy. W 1948 roku został areszto-

Vasyl Barvinsky – composer, pianist, conductor, musicologist, teacher and critic, is one of the most important and influential figures in the music of Western Ukraine during the first half of the 20th century. Born 20 February 1888 in Ternopil, he began to study piano and theory with Vilem Kurz in 1898 at Lviv Conservatory, which was then under the auspices of the Galician Music Society. In 1907 he went to Prague where he continued studying composition with Vitezslav Novak and piano with Jakub Holfeld at the local Conservatory, while also studying philosophy at the University of Prague.

After graduating from the Conservatory in Prague, he returned to Lviv at the end of 1914 and became director of the Lysenko Music Institute where he taught piano, theory and composition, shaping the whole generation of professional musicians. Under the tenure of his directorship till 1939 the Institute acquired a status of an important music institution of higher learning in Eastern Galicia. From January 1940 till 1948 he worked in the capacity of rector and professor at Lviv Conservatory and chaired the Organizing Committee of the Union of Soviet Composers in Ukraine.

Василь Барвінський – визначний український композитор, піаніст, диригент, музикознавець, педагог, музичний критик, одна з найбільш важливих та впливових музичних постатей Західної України I половини XX ст. Народився 20 лютого 1888 року у Тернополі. Музичну освіту Барвінський здобував у Львівській консерваторії, що діяла при Галицькому Музичному Товаристві, де вивчав гру на фортепіано у Вілема Курца. Від 1907 року продовжував навчання у Празі, студіював там композицію у Вітезслава Новака і фортепіано у Якуба Гольфельда, а також вивчав філософію у Празькому університеті.

Після завершення студій у 1915 р. Барвінський повернувся до Львова і обійняв посаду директора Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка. Там викладав гру на фортепіано, теорію музики, композицію і в такий спосіб формував цілу генерацію професійних музикантів. За період його дирекції до 1939 року Інститут досяг рангу важливого музичного навчального закладу Східної Галичини. Від січня 1940 року В. Барвінський розпочав працю як директор і професор Львівської консерваторії, будучи одночасно головою Львівського відділення Спілки радянських

WASYL BARWIŃSKI

VASYL BARVINSKY

ВАСИЛЬ БАРВІНСЬКИЙ

wany i osadzony przez sowieckie władze na 10 lat w obozie koncentracyjnym w Mordowii. Podstawą dla tego aresztu był prowokacyjny zarzut powiązania kompozytora z antyradzieckim podziemiem. Został on też zmuszony do podpisania zgody na zniszczenie swoich utworów, które następnie spalono na podwórzu konserwatorium. Do Lwowa wrócił w 1958 roku. W tym okresie starał się odtworzyć z pamięci zniszczone w czasie aresztowania kompozycje. Pewna ich ilość przetrwała dzięki wydaniu przez Universal Edition przed II Wojną Światową. Kompozytor umarł we Lwowie 9 czerwca 1963 roku. W 1964 roku nastąpiła jego oficjalna rehabilitacja, co pozwoliło na sporadyczne wydawanie jego niektórych utworów przez Radzieckie Wydawnictwo Muzyczne.

Bardzo ważną dziedziną twórczości Wasyla Barwińskiego była kameralistyka instrumentalna. Tu kompozytor nawiązywał do folkloru ukraińskiego, nie zamieszczał jednak cytatów, lecz inspirował się ludową tradycją komponował oryginalne utwory, które poprzez melodyjny i rytmiczny zwrot, typowe dla tej muzyki, sprawiają wrażenie mocnego osadzenia w ukraińskiej tradycji ludowej.

In 1948 Barvinsky was arrested and served ten years in the Gulag camp in Mordovia. The reason for his arrest and sentence was his alleged activity in the anti-Soviet underground movement. He was forced to sign a consent allowing the destruction of all his works, which were then incinerated in the yard of the Conservatory. He returned to Lviv in 1958 and undertook the monumental task of recreating from his memory some of the compositions that were destroyed during his arrest. Some of them survived thanks to the publication abroad by the Universal Edition before World War II. He died in Lviv on June 9, 1963 and the following year, in 1964, he was rehabilitated by the communist regime, which facilitated the publication of some of his works by the Soviet Music Publishing House.

Chamber music constitutes a significant part of Barvinsky's overall output. The composer was influenced by Ukrainian folklore but never incorporated direct quotations. Rather, using the folk music lore as an inspiration for his original works, he recreated some melodic and rhythmic patterns in such a way that they indeed betray a close affinity with the folk tradition.

композиторів України. У 1948 році В. Барвінський був заарештований і засланий радянською владою на 10 років до таборів Мordovii. Приводом для арешту стало провокаційне звинувачення композитора у зв'язках із антирадянським підпіллям. Барвінського змусили також підписати згоду на знищення своїх творів, які відтак було спалено на подвір'ї консерваторії. До Львова він повернувся у 1958 році. У той час намагався відтворити з пам'яті знищені під час арешту композиції. Деякі з них збереглись завдяки тому, що перед II Світовою війною були опубліковані Universal Edition. Помер композитор у Львові 9 червня 1963 року. У 1964 році Барвінського було офіційно реабілітовано, що дозволило зрідка друкувати деякі його твори радянським Музичним видавництвом.

Надзвичайно важливою галуззю творчості Василя Барвінського є камерно-інструментальна музика. Тут композитор звертався до українського фольклору, однак не вдавався до цитат, а, натхнений народною творчістю, komponував оригінальні твори, які завдяки типовим мелодико-ритмічним зворотам створюють враження, що вонимічно вкорінені в українські народні традиції.

WASYL BARWIŃSKI

VASYL BARVINSKY

ВАСИЛЬ БАРВІНСЬКИЙ

Trio fortepianowe a-moll Wasyla Barwińskiego zostało skomponowane w 1910 roku jeszcze podczas studiów kompozytora w Pradze. W 1911 roku we Lwowie odbyło się prawykonanie tria z kompozytorem w roli pianisty i pedagogami Wyższego Instytutu Muzycznego im. Łysenki. Mimo młodego wieku twórcy – 22 lata – utwór jest kompozycją dojrzałą, zespalającą klasyczną formę z romantyczną treścią, zabarwioną folklorem huculskim w części ostatniej. W swej warstwie lirycznej charakteryzuje się specyficzną sentymentalnością ukraińskich pieśni. Włącza także elementy taneczne, przeważnie żywej, aktywnej natury.

Utwór otwiera wolny wstęp wiolonczeli z towarzyszeniem fortepianu. Składa się z dwóch zdań – szerokiej melodycznej czterotaktowej narracji na 4/4 o charakterze ukraińskiej „dumki” oraz rytmizowanego quasi tanecznego układu na 3/4 z oparciem na „dwa” (*Poco più mosso*). Tematyczny materiał wstępu w dużej mierze wyznacza następny przebieg muzyczny *Tria*, w dalszym rozwoju tej części będzie poddany różnym przetworzeniom. Wstęp zawiera formotwórczy dla całego utworu kontrast: charakter epicko-liryczny fragmentów kantylenowych przeciwstawiony

Barvinsky's *Piano Trio in A-Minor* was composed in 1910 while he was still studying in Prague. Its premiere occurred in Lviv in 1911 with the composer himself playing the piano part, joined by two pedagogues from the Lysenko Music Institute. Despite the composer's young age – merely twenty-two at the time, the composition is a mature work that skillfully fills the classic form with romantic content, colored by the Hutsul folklore in the last part. In its lyrical layer one can discern certain sentimental notes so characteristic of Ukrainian folksongs. But he also employs dance elements, mostly of lively and energetic nature.

The *Trio* opens with a slow introduction by the cello, accompanied by the piano. It consists of two phrases – a vast, melodic, four-beat narration in 4/4, reminiscent of Ukrainian *dumka*, and a rhythmic, dance-like structure in 3/4, stressing the second beat (*Poco più mosso*). The thematic material of this introduction to a large extent determines the flow of the whole *Trio*, which undergoes various transformations as it unfolds. The Introduction provides the structural contrast for the whole composition – cantilena passages of epic and lyrical character are juxtaposed with dance rhythms.

Фортепіанне тріо ля мінор Василя Барвінського було написане у 1910 році ще під час студій композитора у Празі. Перше виконання Тріо відбулось у 1911 р. у Львові композитором (партія фортепіано) і педагогами Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка. Незважаючи на молодий вік автора – 22 роки – цей твір є зрілою композицією, яка поєднує класичну форму з романтичним змістом, забарвленим гуцульським фольклором в останній частині. У своїй ліричній сфері відзначається специфічною сентиментальністю української пісні. Включає також і танцювальні елементи, переважно жвавого, активного характеру.

Розпочинає твір повільний вступ віолончелі у супроводі фортепіано, який складається з двох тем – широкої, мелодичної, чотири-тактної оповіді на 4/4 схожої на українську „думку” та ритмічної, танцювального характеру теми на 3/4 з наголосом на “два” (*Poco più mosso*). Тематичний матеріал вступу, який в значній мірі визначає подальше музичне розгортання Тріо, у розвитку цієї частини підлягатиме різноманітним трансформаціям. У вступі закладений формотворчий для цілої композиції контраст:

WASYL BARWIŃSKI

VASYL BARVINSKY

ВАСИЛЬ БАРВІНСЬКИЙ

jest rytmem tanecznym. Wprowadzenie tańca jako finału wieloczęściowej kompozycji było już tradycją kompozytorów klasycznych i romantycznych. Wykorzystanie kołomyjki w tym charakterze było nowością. Kołomyjka jest tańcem dwudzielnym z rytmem synkopowanym, w żywym tempie, skocznym w wyrazie. Barwiński przejął ogólny charakter tego tańca, nie cytując ludowej melodii lecz tworząc własną, znakomicie trafiając w ducha tego huculskiego tańca.

Trio a-moll Wasyla Barwińskiego jest dziełem wybitnym. Kompozytor wspaniale zespolił wykorzystany w utworze materiał muzyczny. Z pewnością nie bez znaczenia było miejsce powstawania tej kompozycji i kontakt z mistrzem romantycznej formy muzycznej – Vítězslavem Novákiem. Nie można też nie zauważyć specyficznej „czeskiej” lekkości tego utworu, wyrażającej się w formalnej czytelności, melodycznej atrakcyjności tematów i nawiązania do ludowej tradycji. Tym utworem Barwiński stworzył drogę dla ukraińskiej kameralistyki.

Introducing dances in the final parts of many-part compositions is firmly rooted in the practice of both classical and romantic composers. But incorporating a kolomyjka dance in such contexts was new at the time. Kolomyjka is a two-beat folk dance with a syncopated rhythm, fast-paced and hop-like. Barvinsky managed to integrate the overall character of this dance without quoting its folk melody but providing his own, masterfully catching the spirit of this Hutsul folk dance in the process.

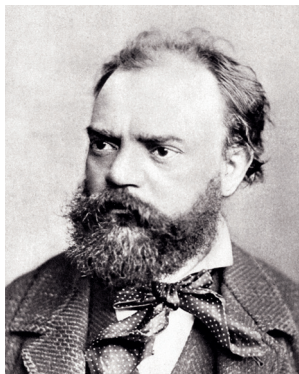
Barvinsky's *Trio in A-Minor* is an outstanding work. The composer synthesized the utilized material in a superb fashion. Of course, it is not without significance where and under whose mentorship the work was composed – under his teacher in Prague, Vitezslav Novak, a master of romantic form. There is a certain Bohemian lightness that is not easily missed, expressing itself in formal transparency, melodic attractiveness of motifs, and utilization of folk material. With this composition Barvinsky paved the way for Ukrainian chamber music.

епіко-ліричний характер кантиленних епізодів протиставлений танцювальним ритмам. Введення танцю у фіналі багаточастинного твору було традиційним для композиторів класичного та романтичного періодів. Використання коломийки в цьому плані було новаторством. Коломийка – це дводольний танець із синко-пованим ритмом, що має жвавий темп та жартівливий характер. Барвінський, перейнявши загальний настрій коломийки, не вдався до прямого цитування народної мелодії, а створив на її основі власну, прекрасно схоплюючи дух гуцульського танцю.

Тріо ля мінор Василя Барвінського є визначним твором. Композитор чудово поєднав використаний музичний матеріал. Безумовно, мало значення місце написання цієї композиції і взаємини з майстром романтичної музичної форми Вітезславом Новаком. Неможливо також не побачити специфічну “чеську” легкість твору, що виражається у чіткості форми, мелодичній принадності тематизму і зв'язках із народною традицією. Цим твором В. Барвінський відкрив шлях для української камерної музики.

ANTONÍN DVOŘÁK

АНТОНІН ДВОРЖАК

Umieszczenie „Dumek” op. 90 Antonína Dvořáka w kontekście utworu Wasyla Barwińskiego nie jest przypadkowe. Barwiński studiował w Pradze kompozycję u Vítězslava Nováka, który z kolei był uczniem Dvořáka. W ten sposób ukraiński kompozytor jest w pewnym sensie spadkobiercą także czeskich tradycji muzycznych.

Nazwa „duma” w ukraińskiej muzycznej tradycji oznacza szeroką melo-recytatywną narrację z akompaniamentem kobzy lub jej późniejszej krewnej – bandury raczej o refleksyjnym i tęsknym charakterze. „Dumka” oznacza z kolei mniejszą formę poetycką, spotykaną np. w twórczości Tarasa Szewczenki. „Dumka” po ukraińsku to „myśl”, a „myśleć” to „dumaty”, po czesku – „dumati”. Według Otakara Šoureka, czeskiego muzykologa i wydawcy dzieł Antonína Dvořáka, wydaje się, że właśnie do tego sensu „dumki” jako myśli, refleksji odwołuje się kompozytor nazywając tak swoje utwory na fortepian czy różne zespoły kameralne: „Okolicznością przemawiającą za tym przypuszczeniem jest specyficzny charakter tych utworów, którym Dvořák nadał taki właśnie tytuł i które, w odróżnieniu od ukraińskiej „dumki”, przemieniają nastroje retrospekcji

It is no coincidence that we placed Antonín Dvořák’s *Dumky*, Op. 90, in the context of Vasyl Barvinsky’s work. After all, Barvinsky studied composition under Vítězslav Novák, who was Dvořák’s student. In a way, then, the Ukrainian composer was also a beneficiary of the Czech music tradition.

In the Ukrainian music tradition, the *duma* is a melodic, recitative epic poem, reflective and sad, sung to the accompaniment of a *kobza* or its later relative, the *bandura*. *Dumka*, on the other hand, denotes a smaller poetic form found, for example, in Taras Shevchenko’s oeuvre. In Ukrainian, *dumka* also means “a thought,” while *dumaty* is “to think” – in Czech, *dumati*. According to Otakar Šourek, the Czech musicologist and publisher of Antonín Dvořák’s works, the composer seemed to have this meaning in mind when he chose that name for his compositions for piano or chamber ensembles: “A circumstance that speaks for this assumption is the special character of the compositions to which Dvořák gave this title and which, unlike the Ukrainian *dumka*, alternate moods of retrospection and yearning with the expression of vigorous and youthful gaiety such as

Вміщення „Думок” op. 90 Антоніна Дворжака в контексті твору Василя Барвінського не є випадковим. Барвінський студював композицію в Празі у Вітезслава Новака, який, у свою чергу, був учнем Дворжака. Таким чином український композитор у певному сенсі є спадкоємцем також і чеських музичних традицій.

Назва „дума” в українській музичній традиції означає широку мело-речитативну розповідь із супроводом kobzi або її пізнішої родички бандури – переважно рефлексивного і тужливого характеру. „Думка” є невеликою поетичною формою, яка зустрічається, зокрема, у творчості Тараса Шевченка. „Думка” українською також значить „мисль”, а похідне від нього дієслово „думати” чеською буде „dumati”. Чеський музиколог і видавець творів Антоніна Дворжака Отакар Шоурек вважає, що саме це значення „думки” як роздумів, рефлексій композитор мав на увазі, називаючи так фортепіанні твори або камерні для різного складу: “На користь цього припущення свідчить специфічний характер творів, які Дворжак назвав саме так і які, на відміну від української „думки”, змінюють настрої ретроспекції і туги в екс-

ANTONÍN DVOŘÁK
АНТОНІН ДВОРЖАК

i tęsknoty w ekspresję energicznej i młodzieńczej wesołości, odpowiadającej żywemu i emocjonalnemu temperamentowi kompozytora.”¹

„Dumky” op. 90 to suita sześciu miniatur o różnym nastroju i charakterze, przepelniona miejscami lirycznymi, smętnymi i brawurowo tanecznymi. Utwór wspaniale łączy partie trzech instrumentów, z których każdy w różnych miejscach to wychodzi na plan pierwszy, to znów przekazuje wiodącą rolę innemu. Różnorodność i bogactwo muzycznych idei zachwyca oryginalnością i znakomitą formą ich ułożeniem. Ciekawie też przeplatają się w nim słowiańskie i żydowskie tradycje muzyczne. Mimo wielości pomysłów melodycznych, harmoniczných, rytmicznych i instrumentacyjnych daje wrażenie organicznej całości, stanowiąc jeden z najwybitniejszych przykładów światowej muzyki kameralnej.

Nad utworem pracował kompozytor w Pradze od listopada 1890 roku. W rękopisie widnieje 12 luty 1891 roku jako data jego ukończenia. Pierwsze wykonanie miało miejsce 11 kwietnia 1891 roku w miejskim kulturalnym towarzystwie Měšťanská beseda w Pradze podczas

corresponded to the composer’s mercurial and emotional temperament.”¹

Dumky, Op. 90, is a suite-like piece consisting of six miniatures of various moods and characters – at times lyrical and plaintive, at other times as vigorous as dance. The composition beautifully merges parts of three instruments, each of which comes to the forefront at one point, only to cede that leading role to another. The variety and wealth of musical ideas overwhelm with their originality and exquisite formal structure. No less interesting is the interweaving of both Slavic and Jewish music traditions into the work. Despite the multiplicity of such ideas – melodic, harmonic, rhythmic, and instrumental – the piece gives the impression of being whole; small wonder, then, that it represents one of the most ambitious examples of world chamber music.

Dvořák began to work on the piece in Prague in November 1890 and, according to the manuscript, completed it on February 12, 1891. It premiered in Prague on April 11, 1891, during the gala at which the composer was awarded an honorary doctorate by Charles University;

пресію енергійних та юнацьких веселощів, що відповідає жвавому та емоційному temperamentу композитора”.¹

„Думки” ор. 90 – це сюїта з шести мініатюр різного настрою і характеру, сповнених моментів ліричних, тужливих і бравурно танцювальних. У творі чудово поєднуються партії трьох інструментів, кожен з яких в різних місцях або виходить на перший план, або передає головну роль іншому. Різноманітність і багатство музичних ідей захоплює оригінальністю і чудовим формотворенням. У творі цікаво переплітаються слов’янські та єврейські музичні традиції. Попри багатство мелодики, гармонії, ритміки та інструментування сюїта справляє враження органічної цілісності та є одним із найвизначніших зразків світової камерної музики.

Композитор працював над твором у Празі від листопада 1890 року. У рукописі як дата завершення стоїть 12 лютого 1891 року. Перше виконання відбулось 11 квітня 1891 року в міському культурному товаристві “Měšťanská beseda” в Празі на урочистостях з нагоди присвоєння Дворжакові титулу почесного доктора Карловим університетом.

ANTONÍN DVOŘÁK
АНТОНІН ДВОРЖАК

uroczystości przyznania Dvořákovi tytułu *doctor honoris causa* przez Uniwersytet Karola. Partię fortepianu wykonał sam kompozytor, a towarzyszyli mu wówczas profesorowie Praskiego Konserwatorium – skrzypek Ferdinand Lachner i wiolonczelista Hanuš Wihan. Utwór był następnie wykonany przez zespół w tym składzie w czterdziestu jeden miastach Czech i Moraw na początku 1892 roku jako pożegnalne tournée przed wyjazdem Dvořáka do Ameryki. „Dumky” były wydane w 1894 roku w Berlinie przez wydawnictwo Simrock.

Natalia Rewakowicz

¹ Otakar Šourek, “Dumky”, Wstęp, Antonín Dvořák *Dumky op. 90* (Praha: Editio Supraphon, 1985), v.

Dvořák himself played on piano, accompanied by violinist Ferdinand Lachner and cellist Hanuš Wihan, both professors at the Prague Conservatory. The trio subsequently performed the work in 41 towns and cities throughout Moravia and Bohemia as part of a farewell tour before Dvořák's departure for the United States. *Dumky* was published in 1894 in Berlin by the Simrock Publishing House.

Natalia Rewakowicz

¹ Otakar Šourek, “Dumkas,” Introduction, in *Dumky*, Op. 90, by Antonín Dvořák (Prague: Editio Supraphon, 1985), vii.

Партію фортепіано виконав сам композитор, супроводжували його професори Празької консерваторії – скрипаль Фердинанд Лакнер і віолончеліст Гануш Віган. Пізніше твір був виконаний в такому ж складі в сорока одному місті Чехії та Моравії на початку 1892 року під час прощального турне перед виїздом Дворжака до Америки. “Думки” були опубліковані 1894 року в Берліні видавництвом “Сімрок”.

Наталія Ревакович

¹ Otakar Šourek, “Dumky”, Introduction, Antonín Dvořák *Dumky op. 90* (Praha: Editio Supraphon, 1985), v.

LWOWSKIE TRIO FOTEPIANOWE

LVIV PIANO TRIO

ЛЬВІВСЬКЕ ФОРТЕПІАННЕ ТРІО

LWOWSKIE TRIO FOTEPIANOWE działa od 1999 roku. Inicjatorem jego powstania i organizatorem jego działalności jest Natalia Rewakowicz, pochodząca ze Lwowa pianistka od początku lat 90-tych mieszkająca w Warszawie. Zespół współtworzą mieszkające we Lwowie skrzypaczka Kateryna Poteriajewa i wiolonczelistka Olga Szutko. Trio Fortepianowe ma na swoim koncie szereg koncertów w Polsce i Ukrainie. Oprócz światowej klasyki z upodobaniem prezentuje muzykę ukraińską, w tym zwłaszcza twórczość lwowskiego kompozytora Wasyla Barwińskiego. Na repertuar zespołu składają się także utwory Ludwiga van Beethovena, Fryderyka Chopina, Franza Schuberta, Feliksa Mendelssohna, Antonina Dwořaka, Michaiła Glinki czy ukraińskich kompozytorów Myrosława Skoryka, Jewhena Stnakowycza i Zoltana Almaszi.

LVIV PIANO TRIO was founded in 1999 by Lviv-born pianist Natalia Rewakowicz who has lived in Warsaw since the early nineties. The trio also includes violinist Kateryna Poteriaieva and cellist Olga Shutko, both from Lviv. The ensemble performed a number of concerts in Poland and Ukraine. In addition to a classical music repertoire, the trio readily promotes Ukrainian music, especially works of Lviv composer Vasyl Barvinsky. In its repertoire there are also works by Ludwig van Beethoven, Frederic Chopin, Franz Schubert, Felix Mendelssohn, Antonín Leopold Dvořák, Mikhail Glinka, and Ukrainian composers Myroslav Skoryk, Yevhen Stankovych and Zotan Almashi.

ЛЬВІВСЬКЕ ФОРТЕПІАННЕ ТРІО працює з 1999 року. Ініціатором його створення і діяльності є Наталія Ревакович – піаністка родом зі Львова, яка з початку 90-х років проживає у Варшаві. Учасницями ансамблю є також дві сьгоднішні львів'янки: скрипалька Катерина Потеряєва і віолончелістка Ольга Шутко. Ансамбль має за собою ряд концертів в Польщі і Україні. Окрім світової класики ансамбль виконує українську музику, пропагуючи, зокрема, творчість львівського композитора Василя Барвінського. У репертуарі ансамблю твори Л.в. Бетховена, Ф. Шопена, Ф. Шуберта, Ф. Мендельсона, А. Дворжака, М. Глінки, М. Скорика, Є. Станковича, З. Альмаси.

Natalia Rewakowicz

Наталія Ревакович

Ukończyła z wyróżnieniem Lwowskie Konserwatorium Muzyczne w klasie fortepianu Olgi Kaczewej i organów Samuela Dajcza. Swoje pianistyczne umiejętności doskonaliła pod kierunkiem Vladimira Viardo. Już podczas studiów zajmowała się kameralistyką, występując z wybitną skrzypaczką Lidią Szutko, uczennicą Dawida Ojstracha, laureatem międzynarodowych konkursów muzycznych im. Czajkowskiego, Bacha i Sibeliusa. W 1990 roku przyjechała do Polski na stałe. Występuje jako solistka i kameralistka. Ma za sobą występy z orkiestrami symfonicznymi na Ukrainie i w Polsce. W latach 90. współpracowała z Triem Fortepianowym „Con Fuoco”, z którym zrealizowała m.in. poetycko-muzyczny program „Paryski Salon Fryderyka” z udziałem Krzysztofa Kolbergera, utrwalony na płycie CD. Zajmuje się także pedagogiką prowadząc klasę fortepianu w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych Nr 1 w Warszawie. W 2013 roku uzyskała tytuł doktora sztuki w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu na podstawie pracy o muzyce ukraińskiej.

Graduated with distinction from the Lviv Conservatory where she studied piano with Olga Kacheva and organ with Samuel Daich. She further polished her piano skills under the direction of Vladimir Viardo. While still at the Conservatory she engaged in performing chamber music, playing with the renowned violinist Lidia Shutko, a student of David Oistrakh and laureate of many international music competitions, including Tchaikovsky, Bach, and Sibelius. Rewakowicz settled in Poland in 1990 and has since been performing both as a soloist and chamber player. In the 1990s she performed with symphony orchestras in Ukraine and Poland, and also collaborated with the “Con Fuoco” Piano Trio with which she organized a poetry and music event, recorded on CD, known as “Fryderyk’s Paris Salon” with the participation of the well-known Polish actor Krzysztof Kolberg. Rewakowicz teaches piano classes at Music School No. 1 in Warsaw. In 2013, she earned a PhD in Music Performance from the Karol Lipiński Music Academy in Wrocław, specializing in Ukrainian music.

Закінчила з відзнакою Львівську державну консерваторію ім. М. Лисенка по класу фортепіано Ольги Качевої та органу Самуїла Дайча. Свої піаністичні вміння вдосконалювала під керівництвом Володимира Віардо. Ще під час навчання в консерваторії займалася камерною музикою виступаючи зі знаменитою українською скрипалькою, професором Лідією Шутко. У 1990 році вона виїхала до Польщі, де продовжила свою концертну діяльність як солістка і камералістка. Виступала з симфонічними оркестрами в Україні та Польщі. З варшавським фортепіанним тріо „Con Fuoco” записала на компакт-диск музично-поетичну програму „Паризький салон Фредерика” за участю польського актора Кшиштофа Кольбергера. Займається також педагогікою – веде клас фортепіано в Державному музичному училищі № 1 у Варшаві. У 2013 році отримала звання кандидата мистецтвознавства в Музичній Академії ім. К. Липинського у Вроцлаві.

Kateryna Poteriaieva

Катерина Потеряєва

Urodziła się we Lwowie i tu zdobyła muzyczną edukację, najpierw kończąc Specjalistyczną Szkołę Muzyczną im. Kruszelnickiej, a następnie otrzymując dyplom z wyróżnieniem w Muzycznej Akademii im. Łysenki w klasie Heorhija Pawlija i Oresty Kohut. Już w czasie studiów przejawiała dużą aktywność zdobywając nagrody i wyróżnienia na międzynarodowych i ogólnoukraińskich konkursach muzycznych. Brała udział w wielu festiwalach muzycznych w Ukrainie i zagranicą, m.in. w European Jewish Choir Festival (Wiedeń 2013, Rzym 2014), LvivKlezFest i AlfaJazz we Lwowie. Prowadzi aktywną działalność muzyczną jako solistka i kameralistka. W latach 2013-17 była muzykiem Lwowskiej Orkiestry Symfonicznej INSO. W latach 2016-17 była solistką i koncertmistrzem w Berging International Symphony Orchestra podczas tournée zespołu w Chinach. Występowała także w Niemczech, Austrii, Włoszech, Hiszpanii, Francji, Szwajcarii i Rosji.

Born in Lviv, Poteriaieva initially received her music education from the S. Krushelnytska Music School, then continued her education at the Lviv Conservatory where she studied with Heorhii Pavlii and Oresta Kohut, graduating with distinction. While still a student at the Conservatory she was active as a performer, winning awards at various national and international music competitions. She participated in numerous music festivals in Ukraine and abroad, including the European Jewish Choir Festival (Vienna 2013; Rome 2014), LvivKlezFest and AlfaJazz in Lviv. Poteriaieva performs both as a soloist and chamber player. From 2013 to 2017, she played with the Lviv Symphony Orchestra INSO and in 2016-2017 was a soloist and concertmaster with the Berging International Symphony Orchestra during its concert tour of China. She has also performed in Germany, Austria, Italy, Spain, France, Switzerland, and Russia.

Народилася у Львові та отримала тут музичну освіту, спочатку закінчивши Львівську середню спеціалізовану музичну школу ім. С. Крушельницької, а потім отримала диплом з відзнакою в Львівській національній музичній академії ім. М. Лисенка в класі професора Георгія Павлія та Орести Когут. Вже під час навчання проявила велику виконавську активність, отримуючи нагороди та відзнаки на міжнародних та всеукраїнських музичних конкурсах. Брала участь у багатьох музичних фестивалях в Україні та за кордоном. Проводить активну музичну діяльність як солістка та камералістка. У 2013-17 роках була артистом симфонічного оркестру INSO. У 2016-17 рр. була солістом та концертмейстером в Berging International Symphony Orchestra під час концертного туру в Китаї. Виступала в Німеччині, Австрії, Італії, Іспанії, Франції, Швейцарії та Росії.

Olga Shutko

Ольга Шутко

Urodziła się na południu Ukrainy. Uczęszczała do Szkoły Muzycznej im. Majborody w Zaporozżu, studiowała w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy w Kijowie, a także w Konserwatorium Muzycznym w Paryżu. Jest laureatem konkursów muzycznych w Chersonie (Ukraina), Kijowie, Caltanissetta (Włochy) i Wiedniu. W 1999 roku została koncertmistrzem grupy wiolonczel w Państwowym Zespole „Kijowscy Soliści”. Aktualnie mieszka we Lwowie. Występuje jako solistka i kameralistka, także w duecie ze skrzypkiem Ostapem Szutko, prywatnie – mężem wiolonczelistki. Występowała z większością ukraińskich orkiestr symfonicznych. Brała udział w festiwalach muzycznych „Wirtuozii” i „Kontrasty” we Lwowie, „Dwa dni i dwie noce” w Odessie, „Forum muzyki młodych” w Kijowie. Jest współzałożycielką zespołu „U-trio”. W swoim dorobku ma płyty CD oraz nagrania dla ukraińskiego radia i telewizji, a także występy w Polsce, Włoszech, Francji, Rosji, Austrii i Japonii.

Born in southern Ukraine, Shutko attended the Maiboroda Music School in Zaporizhzhia, then studied at both the National Music Academy of Ukraine in Kyiv and Paris Conservatory. A laureate of music competitions in Kherson (Ukraine), Kyiv, Caltanissetta (Italy) and Vienna, Shutko became a cello concertmaster with the chamber orchestra “Kyiv Soloists” in 1999. Currently she resides in Lviv and performs both as a soloist and chamber player, mainly with her husband, violinist Ostap Shutko. She has played with the majority of Ukrainian symphony orchestras and participated in music festivals “Virtuosos” and “Contrasts” in Lviv, “Two Days and Two Nights” in Odessa, and “Forum of Young Music” in Kyiv. She is a co-founder of the ensemble U-Trio. Her accomplishments include CDs and recordings with Ukrainian Radio and Television, as well as many performances in Poland, Italy, France, Russia, Austria, and Japan.

Народилася на півдні України. Навчалась в музичній школі ім. П. Майбороди в Запоріжжі, згодом – у Національній музичній академії України ім. П. Чайковського в Києві, а також у Паризькій консерваторії. Вона – лауреат музичних конкурсів у Херсоні (Україна), Києві, Кальтанісетті (Італія) та Відні. У 1999 році стала концертмейстером групи віолончелістів у Камерному ансамблі „Київські солісти”. У даний час проживає у Львові. Виступає як солістка та камералістка, зокрема, в дуеті зі своїм чоловіком – скрипалем Остапом Шутко. Грала з більшістю українських симфонічних оркестрів. Брала участь в музичних фестивалях «Віртуози» і «Контрасти» у Львові, «Два дні і дві ночі» в Одесі, «Форум молоді музики» в Києві. Є співзасновником групи U-trio. Її надбання включають компакт-диски, записи для українського радіо та телебачення, виступи у Польщі, Італії, Франції, Росії, Австрії та Японії.

Fundacja „Pro Musica Viva” wyraża gorące podziękowanie rodzinie Petrygów za finansowe wsparcie wydania płyty.

The “Pro Musica Viva” Foundation expresses its heartfelt thank you to the Petryga family for their financial contribution to the publication of this CD.

Фонд «Pro Musica Viva» висловлює щирю подяку родині Петригів за фінансову підтримку видання цієї платівки.

Nagranie zrealizowano w styczniu 2018 roku w „Sali lustrzanej” Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych im. Artura Maławskiego w Przemyślu.

Realizator nagrania – Paweł Lubowicz, PaulStudio

Tłumaczenie na język angielski – Maria Rewakowicz

Projekt graficzny – Tadeusz Kazubek

Autor zdjęcia zespołu – Adam Pietrusiak

The recording was made in January 2018 in the “Mirror Hall” of the Artur Malawski State Music School in Przemyśl.

Sound Producer – Paweł Lubowicz, PaulStudio

English translation – Maria Rewakowicz

Graphic design – Tadeusz Kazubek

Ensemble’s photo – Adam Pietrusiak

Запис реалізовано в січні 2018 року в «Дзеркальному залі» Державної музичної школи ім. Артура Малавського у Перемишлі

Звукорежисер – Павло Любович, PaulStudio

Переклад англійською мовою – Марія Ревакович

Дизайн – Тадеуш Казубек

Знімок ансамблю – Адам Петрусяк

PMV 002-2 ©© 2018 Fundacja „Pro Musica Viva”

Fundacja „Pro Musica Viva”

www.pmv.org.pl

